

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Csp/15/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119216182
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Kováčiková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119216182.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, v konaní pred sudkyňou JUDr. Máriou Kováčikovou, v právnej veci žalobcu ČSOB stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Žižkova 11, Bratislava, IČO: 35 799 200, proti žalovanému B. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. K. K., štátny občan SR, pre zaplatenie 6 658,03 Eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 5 571,01 Eur spolu s 5 %-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 3 272,55 Eur od 24. 11. 2016 až do zaplatenia v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet žalobcu č. A., Z.: XXXXXXXXXX, C.: XXXX.

Súd návrh žalobcu vo zvyšku z a m i e t a .

Žalobca m á n á r o k na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 68 %, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti uznesenia, ktorým súd rozhodne o ich výške.

O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania platobného rozkazu pre zaplatenie sumy 6 658,03 Eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný uzavrel so žalobcom Zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. 25293014/615564304 zo dňa 14. 07. 2011, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému mimoriadny medziúver vo výške 24 000 Eur, s úrokom vo výške 5,49 %. Zároveň sa žalobca so žalovaným dohodli pre prípad omeškania na úroku z omeškania, ktorý je o 5 % vyšší ako úroková sadzba dohodnutá podľa č. III. bod 1 písm. a/ Úverovej zmluvy. Na zabezpečenie pohľadávky z úverovej zmluvy bola dňa 14. 07. 2011 uzavretá Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a Mandátna zmluva č. 25293014/615564304-N1, na základe ktorej bolo zriadené záložné právo v prospech žalobcu na nehnuteľnostiach evidovaných na LV č. XXXX, k.ú K. K.. Žalovaný si neplnil riadne a včas stanovené mesačné úverové splátky. Žalobca listom označeným ako výzva pred vyhlásením okamžitej splatnosti úveru, vyzval žalovaného na úhradu záväzkov. Žalovaný aj napriek výzve svoje záväzky neuhradil a preto žalobca dňa 31. 01. 2016 vyhlásil okamžitú splatnosť úveru vo výške 25 331,63 Eur, ktorá pozostáva z istiny vo výške 24 000 Eur a príslušenstva vo výške 1 331,63 Eur. Ani po vyhlásení okamžitej splatnosti úveru žalovaný neuhradil svoj splatný záväzok a preto žalobca pristúpil k realizácii záložného práva prostredníctvom dobrovoľnej dražby, konanej dňa 01. 08. 2016, kedy došlo k vydraženiu nehnuteľnosti a výtazok z dražby vo výške 20 727,45 Eur bol pripísaný na medziúverový účet č. 25293014/8170 dňa 23. 11. 2016. Neuhradený záväzok žalovaného predstavuje tak dlžnú sumu 6 658,03 Eur, ktorá pozostáva z:

1. istiny vo výške 3 272,55 Eur,
2. 5,49 %-ného ročného úroku z istiny vo výške 24 000 Eur vyčísleného do zosplatnenia úveru, t.j. do dňa 31. 01. 2016 vo výške 1 308,46 Eur,
3. 5,49 %-ného ročného úroku z istiny vo výške 24 000 Eur od 01. 02. 2016 do 23. 11. 2016 vo výške 1 087,02 Eur,
4. 5 %-ného ročného úroku z omeškania zo sumy 24 000 Eur od 01. 02. 2016 do 23. 11. 2016 vo výške 990 Eur,
5. 5,49 %-ného ročného úroku z istiny vo výške 3 272,55 Eur od 24. 11. 2016 do zaplataenia,
6. 5 %-ného ročného úroku z omeškania z istiny vo výške 3 272,55 Eur od 24. 11. 2016 do zaplataenia.

2. Tunajší súd vo veci platobný rozkaz nevydal.

3. Tunajší súd doručoval žalovanému opis žaloby spoločne s uznesením zo dňa 04. 03. 2019, č.k. 17Csp/15/2019, ktorým ho súd vyzval, aby sa v lehote 15 dní písomne vyjadril k žalobe, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva. Zásielka adresovaná žalovanému na adresu Banská Bystrica, Ďumbierska 346/38 bola tun. súdu vrátená s oznamom „adresát neznámy“.

4. Súd z lustrácie v Registri obyvateľov SR zistil, že žalovaný je prihlásený na trvalý pobyt M. K. K..

5. Súd z lustrácie v Sociálnej poisťovni zistil, že žalovaný má evidovaný trvalý pobyt na adrese K. K., Ď. XX a vykonáva prácu na základe Dohody o pracovnej činnosti v spoločnosti KVK Trade s.r.o. so sídlom Banská Bystrica, Partizánska cesta 116, IČO: 44069456 od 23. 03. 2017 a v spoločnosti TRAVERTÍN, s.r.o. so sídlom Banská Bystrica, Na Troskách 12, IČO: 17147093 od 24. 04. 2017.

6. Mestská polícia Banská Bystrica, tun. súdu oznámila, že žalovaný na adrese K. K., Ď. XX býval pred dvomi rokmi, následne bol jeho byt predaný v dražbe a dňa 30. 05. 2019 mal žalovaný vycestovať za prácou do zahraničia.

7. Tun. súd žalovanému doručoval zásielku prostredníctvom Mesta Banská Bystrica, ktoré verejnou vyhláškou doručovalo písomnosť žalovanému v zmysle ustanovení zák.č. 253/98 Z.z. Žalovaný zásielku neprevzal a Mesto Banská Bystrica tun. súdu zásielku vrátilo ako nevyzdvihnutú.

8. Tun. súd Oznámením zo dňa 11. 09. 2019 v zmysle § 116 C.s.p. doručoval žalovanému opis návrhu s prílohami, potvrdenie o pridelení veci, výzvu na vyjadrenie k návrhu a poučenie. Oznámenie bolo na úradnej tabuli zverejnené dňa 19. 09. 2019 a zvesené dňa 05. 10. 2019.

9. Tun. súd vytýčil termín pojednávania na deň 18. 02. 2020, ktorého sa žalovaný nezúčastnil, svoju neprítomnosť neospravedlnil. Predvolanie bolo žalovanému doručované prostredníctvom Mesta Banská Bystrica, ktoré zásielku tun. súdu vrátilo dňa 17. 02. 2020 ako nevyzdvihnutú.

10. Pojednávania na tun. súde sa nezúčastnil ani žalobca, ktorému bolo predvolanie doručené dňa 23. 01. 2020.

11. Tun. súd preto pojednával v zmysle § 180 C.s.p. bez prítomnosti žalobcu a žalovaného.

12. Súd z fotokópie Zmluvy o mimoriadnom medzi úvere a stavebnom úvere č. 25293014/615564304 zo dňa 14. 07. 2011 zistil, že žalobca poskytol žalovanému mimoriadny medziúver pod č. 25293014 vo výške 24 000 Eur, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal po dobu 36 mesiacov od uzavretia zmluvy splácať úroky z mimoriadneho medziúveru a poisťné z poistenia úveru v splátkach vo výške 86,24 Eur vždy od 1. do 16. dňa v mesiaci. Úroková sadzba medziúveru bola dohodnutá na 3,9 % a úrok z omeškania bude o 5 % vyšší ako úroková sadzba uvedená v bode 1 písm. a/ tohto článku.

12.1 Z predmetnej zmluvy a to č.1 bod 6 písm. a/ vyplýva, že účelom mimoriadneho medziúveru, ako aj stavebného úveru je nadobudnutie vlastníctva bytu, rodinného domu vrátane súvisiacich drobných stavieb, bytového domu alebo ich častí.

13. Súd z fotokópie Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a Mandátnej zmluvy č. 25293014/615564304-N1 zo dňa 14. 07. 2011 zistil, že predmetom zmluvy je záložné právo na nehnuteľnosť zapísanú na LV č. XXXX, k.ú. A. a to byt č. 50 na prízemí, vo vchode č. 38 bytového domu na ulici Ď., A..Č.. XXX, postavenom na pozemku par.č. 1211 a podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu o veľkosti 3056/385899.

14. Súd z výzvy žalobcu adresovanej žalovanému zo dňa 11. 11. 2015 zisti, že žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlhu ku dňu 11. 11. 2015 vo výške 641,71 Eur a to najneskôr do 30. 11. 2015. Žalovaný výzvu prevzal dňa 16. 11. 2015.

15. Súd z vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru zo dňa 02. 02. 2016 zistil, že žalobca dňom 31. 01. 2016 vyhlásil okamžitú splatnosť celého zostatku úveru. Žalovaný vyhlásenie prevzal dňa 09. 02. 2016.

16. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len O. z.), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17. Podľa § 52 ods. 2 O. z., ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak ja to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné.

18. Podľa § 52 ods. 3 O. z., dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 52 ods. 4 O. z., spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 1 O. z., spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

21. Podľa § 53 ods. 2 O. z., za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

22. Podľa § 53 ods. 3 O. z., ak dodávateľ nepreukáže opak zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

23. Podľa § 53 ods. 5 O. z., neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

24. Podľa § 54 ods. 1 O. z., zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

25. Podľa § 54 ods. 2 O. z., v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

26. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len Obchodný zákonník), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

27. Podľa § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

28. Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

29. Podľa § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

30. Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

31. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá O. z., dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

32. Podľa § 517 ods. 2 O. z., ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

33. Podľa § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

34. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom do 31. januára 2013, výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

35. Podľa § 1 ods. 3 písm. d/ zák.č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti.

36. Tunajší súd v danom prípade na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalobca dňa 14. 07. 2011 uzavrel so žalovaným Zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č.25293014/615564304, na základe ktorej žalovanému poskytol medziúver vo výške 24 000 Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v splátkach vo výške 86,24 Eur po dobu 36 mesiacov, ako úrokov z mimoriadneho medziúveru a poistného. Úroková sadzba bola dohodnutá na 3,9 %. Medziúver bol žalovanému poskytnutý tak, ako to vyplýva z článku 1 bod 6 písm. a/ uzavretej zmluvy na nadobudnutie vlastníctva bytu. Zároveň dňa 14. 07. 2011 žalovaný so žalobcom uzavreli Zmluvu o zriadení záložného práva k bytu č. 50 s prísl., vo vchode č. 38 bytového domu na ulici Ď., A..Č.. XXX, postavenom na pozemku par.č. 1211, zapísaného na LV č. XXXX, k.ú. A., ktorého výlučným vlastníkom bol žalovaný. Súd predmetnú zmluvu o mimoriadnom medziúvere posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu, pretože je typickou tzv. formulárovou zmluvou a preto je potrebné pre jej posúdenie okrem Obchodného zákonníka aplikovať aj ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Ustanovenia zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy a ich súlad s uzavretou Zmluvou o mimoriadnom medziúvere súd neposudzoval, vzhľadom k tomu, predmetný medziúver nie je spotrebiteľským úverom v zmysle ustanovení zák.č. 129/2010 Z.z. v znení ku dňu uzavretia zmluvy, vzhľadom k tomu, že medziúver bol poskytnutý žalovanému na budúcu nehnuteľnosť, t.j. na nadobudnutie vlastníctva nehnuteľnosti, čo vyplýva z článku I. bod 2 Záložnej zmluvy. Bolo povinnosťou žalovaného dohodnuté úroky a poistenie a poskytnutý úver splácať v dohodnutých splátkach. Žalovaný si povinnosti z uzavretej zmluvy o medziúvere neplnil, splátky neuhrádzal a preto žalobca pristúpil k realizácii záložného práva formou dobrovoľnej dražby, ktorej výťažok vo výške 20 727,45 Eur bol pripísaný na medziúverový účet a žalovanému tak zostala povinnosť uhradiť zostatok medziúveru na istine vo výške 3 272,55 Eur s prísl. Tunajší súd preto žalobu v tejto časti považoval za dôvodnú, nakoľko v konaní nebolo preukázané, že žalovaný na poskytnutý úver uskutočnil iné platby ako tvrdil žalobca, žalovaný zostal v konaní pasívny a preto súd žalobe čiastočne vyhovel a žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 3 272,55 Eur ako istiny.

37. Žalobca sa zároveň domáhal aj zaplatenia úroku vo výške 1 308,46 Eur predstavujúceho dohodnutý úrok vo výške 5,49 % ročne v zmysle zmluvy z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti úveru., ku ktorému došlo dňom 31.01.2016. Súd žalobe aj v tejto časti vyhovel a žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 1 308,46 Eur ako dohodnutého úroku. Žalobu v tejto časti považoval za dôvodnú,

nakoľko v konaní nebolo preukázané, že žalovaný na dohodnuté úroky do dátumu predčasnej splatnosti jednotlivé splátky zaplatil.

38. Žalobca sa taktiež domáhal aj zaplata sumy 990 Eur predstavujúcej úrok z omeškania dohodnutý v zmluve vo výške o 5 % vyšší ako úroková sadzba uvedená v bode 1. písm. a/ a b/ tohto článku ročne z istiny vo výške 24 000 Eur od 01. 02. 2016 do 23. 11. 2016 a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplata istiny vo výške 3 272,55 Eur od 24.11.2016 do zaplata. Tunajší súd v tejto časti žalobe vyhovel a žalovaného zaviazal na zaplata úroku z omeškania ročne tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.. Predmetný úrok z omeškania je v súlade s Nariadením vlády č. 87/1995 Zb. v znení neskorších predpisov.

39. Žalobca sa v danom prípade domáhal aj zaplata zmluvného úroku vo výške 5,49 % z istiny vo výške 24 000 Eur od 01. 02. 2016 do 23. 11. 2016 vo výške 1 087,02 Eur a 5,49 %-ného zmluvného úroku z istiny vo výške 3 272,55 Eur od 24. 11. 2016 do zaplata, t.j. po zosplatení.

40. Podľa § 502 ods. 1 zák.č. 513/1991 Zb. od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššej prípustnej výške.

41. Podľa § 497 zák.č. 513/1991 Zb. podstatnými náležitosťami zmluvy o úvere je určenie zmluvných strán, výšky úveru a záväzok veriteľa poskytnúť na požiadanie dlžníka peňažné prostriedky v dohodnutej výške, ako aj záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté prostriedky a zaplatiť úroky. Zák. č. 513/1991 Zb. nemá priamu úpravu, z ktorej by vyplývalo, či veriteľovi patria zmluvné úroky v prípade predčasného zosplatenia úveru iba do okamihu tohto zosplatenia alebo mu tieto úroky patria až do doby konečného vrátenia peňažných prostriedkov dlžníkom. Takáto úprava absentuje aj pri zmluve o pôžičke podľa § 657 O.z. a taktiež v zák.č. 129/2010 Z.z. Taktiež ale zo žiadneho ustanovenia zák.č. 513/1991 Zb., Občianskeho zákonníka ani zák. č. 129/2010 Z.z. nevyplýva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru. Dohodnuté úroky v zmluve sú odmenou za užívanie istiny a preto z hľadiska posúdenia doby, za ktorú boli pri peňažnej pôžičke dohodnuté úroky, bude preto určujúci obsah zmluvy podľa dohody zmluvných strán (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20. februára 2019 sp.zn. 17Co/298/2017-167).

42. Zosplatenie je jednostranný právny úkon veriteľa, ktorý zásadne mení pôvodne dohodnutý úverový vzťah. Jednorázovým zosplatením úveru veriteľom vzniká dlžníkovi povinnosť jednorázovo vrátiť požičané peňažné prostriedky, navýšené o kapitalizované úroky ku dňu zosplatenia a počnúc prvým dňom omeškania dlžníka už ide o stav založený jednostranným predčasným zosplatením úveru, s ktorým sa spájajú sankcie, keďže dlžník je v omeškani s vrátením požičanej sumy. Ak aj existuje zmluvné dojednanie, z ktorého vyplýva nárok na dohodnuté úroky po zosplatení úveru, je takéto dojednanie podľa § 52 ods. 2 O.z., resp. § 53 ods. 1 a 5 O.z. absolútne neplatné. Išlo by o dojednania, ktorými by na ťarchu dlžníka ako spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, ktoré sú zákonom stanovenou sankciou za omeškani s platením istiny a tak by dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu dlžníka a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahu medzi účastníkmi zmluvy, a to aj napriek tomu, že dohoda o splatení úveru v splátkach zanikla a došlo k zmene spôsobu splatenia úveru, ako dôsledku sankcie zo strany veriteľa. Dlžník v prípade zosplatenia úveru stráca možnosť výhody splátok, je povinný zaplatiť celý dlh naraz a skôr ako bolo dojednané a tak už nemá povinnosť po zosplatení povinnosť splatiť úroky z úveru.. Ak by bol dlžník povinný naďalej platiť aj po zosplatení úroky z úveru, došlo by k zhoršeniu postavenia dlžníka ako spotrebiteľa dvojnásobným úrokovým zaťažením, ktoré Občiansky zákonník neumožňuje. Z ust. § 517 ods. 2 O.z. vyplýva, že pokiaľ ide o omeškani s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení už len úroky z omeškania (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16 Co/287/2018 z 30. mája 2019).

43. Aj napriek tomu, že ide o tzv. absolútny obchod, v sporoch, kde sa jedná o spotrebiteľa, je potrebné vychádzať z poslednej vety ods. 2 § - u 52 O.z., v zmysle ktorého sa na všetky právne vzťahy, v ktorých

účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa mali použiť normy obchodného práva.

44. Vychádzajúc tak z prednosti Občianskeho zákonníka pred ustanoveniami zák.č. 513/1991 Zb., tak je možné uzavrieť, že v prípade, ak je zmluva o úvere zároveň spotrebiteľskou zmluvou, ktorá skutočnosť nebola sporná, povinnosť splatiť úroky za poskytnutie peňažných prostriedkov aj po splatnosti pohľadávky až do vrátenia poskytnutých prostriedkov zo zákona nevyplýva.

45. V tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 143/98 a uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. IV. ÚS 476/2012-14 zo dňa 18. 09. 2012, ako aj R 55/1996 ZSP, v zmysle ktorých dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu. Zároveň tunajší súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 6Co/190/2014 zo dňa 30. 06. 2015, ktorý uviedol, že k predčasnému zosplatneniu záväzku spotrebiteľa dochádza konaním veriteľa a predčasné zosplatnenie úveru predstavuje vo svojej povahe jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové okamžité vrátenie celej požičanej istiny. Veriteľ týmto svojim právnym úkonom navodil stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo a spotrebiteľovi by tak neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Takýto stav je neprípustný a bol by hrubou nadvládou dodávateľa voči spotrebiteľovi. Takéto konanie veriteľa neponíma v slovenskom právnom poriadku nijakú právnu ochranu a ani preto niet titulu na inkasovanie odplatných úrokov po lehote splatnosti. Taktiež súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp.zn. 2Co 224/2015 zo dňa 09. 06. 2016, rozhodnutie NS SR, sp.zn. 4Obo 95/2000-ZSP 42/2001, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 19Co 4/2017 zo 16. 02. 2017.

46. V danom prípade ani z uzavretej zmluvy o mimoriadnom medziúvere nevyplýva dohoda účastníkov zmluvy o platení zmluvných úrokov po zosplatnení úveru.

47. Vzhľadom na skutočnosť, že súd žalobe v celom rozsahu nevyhovел, súd žalobu vo zvyšku zamietol.

48. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 C. s. p. podľa pomeru úspechu vo veci. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplattenia sumy 6 658,03 Eur a súd mu priznal zaplattenie sumy 5 571,01 Eur a tak, bol žalobca v konaní úspešný len čiastočne. Preto súd v danom prípade žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 68 % voči žalovanému, ktorý bol v konaní v prevažnej miere neúspešný.

49. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p. po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Banská Bystrica na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne vo vyhotovení dvojmo.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, kto ho robí - odvolateľ, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu odvolateľ napáda rozhodnutie, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), odvolanie musí byť podpísané (§ 363 v spojení s § 127 C. s. p.). Odvolanie treba predložiť v dvoch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť (odvolacie dôvody) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C. s. p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/95 Z.z. a noviel - Exekučný poriadok.